

МІЖПРЕДМЕТНІ ТРЕНІНГИ ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТНЬОЇ СТРАТЕГІЇ

1. Тренінг не є чимось кардинально новим. В нашому університеті на кредитно-економічному факультеті використовуються окремі елементи тренінгу (наприклад, вирішення певних задач по дисциплінах «Банківські операції» та «Кредитний менеджмент»). Однак, у нинішніх умовах, для ефективного проведення міжпредметних тренінгів необхідно набути певного досвіду в їх організації і проведенні.

2. Тренінг спрямований на практичне, а не на теоретичне навчання. Хоча, безумовно, він базується на теоретичних знаннях учасників, які вони засвоїли в процесі традиційних методів навчання. Тому їх доцільно проводити по закінченню вивчення дисциплін, на яких базується тренінг.

3. Тренінгові технології реалізують основні принципи інноваційних методів навчання в підготовці бакалаврів і магістрів. Ці технології мають бути зорієнтовані на актуалізацію нагромаджених теоретичних знань студентів. Це дасть змогу студентам уявити і збагнути технологічні процеси, процедури, що здійснюються суб'єкти підприємницької діяльності, зокрема банки.

4. Найбільш прийнятною технікою при проведенні тренінгів вважаю імітаційну (симуляційну). Така техніка імітує робоче місце, організаційну ситуацію або проблеми, що вирішуються у виробничому процесі (у даному випадку в банку).

5. Тренінги відрізняються від інших форм навчання:

— граничністю цілей — звуженими, але строго визначеними, що ведуть до досягнення мети;

— служать відпрацьовуванню моделей поведінки в конкретних ситуаціях;

— підпорядковані вирішенню конкретних завдань.

Завдяки цьому тренінги є одними з найбільш ефективних форм навчання з точки зору запам'ятовування матеріалу.

6. Проблеми впровадження в навчальний процес між предметних тренінгів:

— забезпеченість необхідними матеріалами і фінансовими ресурсами (визначення необхідних фінансових ресурсів і джерел фінансування; наявність аудиторій, що відповідають сучасним вимогам; забезпечення необхідною технікою і обладнанням, орг-

технікою; підготовка і розмноження необхідних навчальних посібників, програм тренінгу і методичних матеріалів);

— виділення часу для проведення тренінгу в навчальній програмі (за моїми попередніми підрахунками, необхідно не менше 24 годин для ефективного проведення тренінгу);

— розробка і моделювання конкретних виробничих ситуацій. У даному випадку доцільно використовувати конкретні ситуації з банківської практики, однак отримати такі ситуації у банках (навіть при видозмінених назвах та значеннях параметрів), як правило, отримати неможливо.

*М. В. Сільченко, канд. екон. наук, доц.,
Т. О. Кучерява, канд. екон. наук, доц.,
Г. М. Супрунюк, асист.,
кафедра інформатики*

ДОСВІД НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ НА ОСНОВІ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ

З 2006—2007 н. р. на кафедрі запроваджена система навчання інформатики, яка базується на диференційованому підході (залежно від рівня вхідних знань) та полягає у паралельному та інтегрованому вивченні дисциплін: вибіркової — «Вступ до інформатики» та нормативної — «Економічна інформатика». Аналізуючи динаміку протягом семестру середньої успішності студентів ФЕФ протягом останніх чотирьох років за різних схем вивчення дисципліни, ми отримали такі спостереження (табл. 1, рис. 1).

Збільшення кількості студентів, які в цьому році вивчали дисципліну «Вступ до інформатики» обумовлене, на нашу думку, наступними факторами:

➤ *внутрішня мотивація*: по-перше, першокурсники досить чітко усвідомлюють, що рівень шкільних знань є низьким, а вимоги сучасного інформаційного суспільства — високими, а тому має місце внутрішня початкова орієнтація студентів на отримання ґрунтовних знань з дисципліни; по-друге, частина студентів, які вагались щодо вибору дисципліни «Вступ до інформатики» (а тому не подали вчасно відповідної заяви), вже на початку семестру зрозуміли, що переоцінили власні можливості щодо опанування університетського курсу, та почали з дозволу викладача відвідувати заняття з вступного курсу;